

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 19

гр. Варна, 11.01.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на
единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Георги Йовчев

Членове: Диана Д. Митева
Даниела Д. Томова

като разгледа докладваното от Даниела Д. Томова Въззивно търговско дело
№ 20233001000445 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по **въззивна жалба** вх. №2482/18.04.2023г. по описа на ДОС на
ответника В. П. Ч., ЕГН *****, с адрес в град *****, подадена чрез
пълномощник адвокат Д. И., ВАК, и **въззивна жалба** вх. №2868/03.05.2023г. по описа
на ДОС на ответника С. Д. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес в село *****,
Столична община, подадена чрез пълномощник адвокат Н. С. Т., САК.

Обжалва се решение №34 от 31.03.2023г. на Окръжен съд - *****, постановено
по т.д. №1132/2022г. по описа на ДОС, с което е прието за установено, че
жалбоподателите – ответници в първоинстанционното производство, дължат на ищеца
„БАНКА ДСК” ЕАД, ЕИК 121830616, със седалище град София, сумата 21 065,91 евро,
с левова равностойност 41 201,34 лв., съставляващи част от неиздължена главница в
общ размер на 176 310,03 евро към 30.03.2021г. по договор за кредит за закупуване на
дълготрайни материални активи №6/30.10.2006г., изменен и допълнен с Допълнително
споразумение №1/15.11.2006г., Допълнително споразумение №2/21.11.2006г.,
Допълнително споразумение №3/14.11.2011 г., Допълнително споразумение
№4/25.10.2012г. и Допълнително споразумение №5/25.03.2014г., сключени между
кредитополучателя „Делфи Прим” АД и кредитора „Сосиете Женерал Експресбанк”
АД /чиито правопреемник е “БАНКА ДСК” АД/, ведно със законната лихва върху
главницата, считано от датата на предявяване на заявлението в съда – 30.03.2021г., до
окончателното ѝ плащане, за които вземания по ч.гр.д. №996/2021г. на РС-*****, по
реда на чл.417 от ГПК е била издадена заповед за изпълнение, като ответниците В. Ч. и
С. Д. са осъдени да репарират на ищеца солидарно сторените от него разноски за
производството (заповедно и исково) в общ размер на 2 048,06 лева.

Основните оплаквания и в двете въззивни жалби е за незаконосъобразност и
неправилност на обжалваното решение като се поддържа заявеното от ответниците в
първоинстанционното производство възражение за погасяване по давност на търсеното
вземане. Твърди се от въззивника В. Ч., че изискуемостта на вземанията по процесния
договор за кредит е настъпила на 15.07.2015г. с решението за откриване на

производство по несъстоятелност на главния длъжник – кредитополучател „Делфи прим“ АД. С предявяване на вземанията си в производството по несъстоятелност на 07.08.2015г. банката е упражнила правата си за предсрочна изискуемост на вземането, като именно най-късно от тази дата /07.08.2015г./ следва да се счита, че тече правото на иск спрямо съдлъжниците по този кредит. Отделно от това се твърди, че още преди да предяви вземането си в производството по несъстоятелност, банката е изпратила уведомление до длъжника с изх. № RV-3798-07 от 22.04.2015г. за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита. Според въззивника С. Д., фактът, че екземпляр от това уведомление се намира в нейно държание и тя го е предоставила като доказателство по делото дава достатъчно основание да се приеме, че същото е било получено от нея. И тъй като ищецът – кредитор, чиято е доказателствената тежест, не е установил неизгодния за него факт на връчване на уведомлението, то следва да се приеме, че писмото е достигнало до С. Д. Д. на първата възможна дата - 22.04.2015 г. (датата, на която е изготвено). От тази дата е настъпила предсрочната изискуемост на вземанията по процесния кредитен договор, съответно погасителната 5-годишна давност е изтекла на 22.04.2020г., която дата предхожда подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Според въззивника В. Ч., след като кредиторът е направил кредита изискуем с уведомление от 22.04.2015г. и е предявил вземането си на 07.08.2015г. да се твърди, че падежът е 30.03.2016г., тъй като това е договорения последен падеж по кредита в случай, че е редовно обслужван, е неправилно и незаконосъобразно.

Поддържа се от този въззивник противопоставеното в хода на първоинстанционното производство твърдение, че кредитът е усвоен от кредитополучателя „Делфи прим“ АД за придобиване на ДМА, а не от лицата, които са го представлявали. Лицата, вписани като съдлъжници в договора, не са получили нищо от този кредит, с оглед на което те са изпълнявали ролята на поръчители, а не на съдлъжници. В частност ответникът Ч. не е встъпвал като съдлъжник в договора за кредит №6 от 30.06.2006г. по смисъла на чл.101 от ЗЗД.

От въззивника Д. е обосновано и оплакване за липса на мотиви относно установения размер на вземането за главница – за процесната сума от 21 065,91 евро, като твърди, че по делото са били представени няколко справки по чл.366 ГПК, съдържащи различни данни за размера на дълга, което затруднява защитата на ответника и води до извод за нередовност на счетоводството на ищцовата банка и съставяне на документи за послужване по делата. Поради това счита, че представените от банката справки и списъци следва да бъдат изключени от доказателствата по делото.

При тези основни оплаквания и твърдения въззивниците молят за отмяна на обжалваното решение и по същество отхвърляне на предявения установителен иск по чл.422 ГПК.

Въззивницата С. Д. е заявила искане за спиране на исковото производство поради по-рано заведено дело по несъстоятелността на „Делфи прим“ АД, водено по търг. дело №123/2015 г. на *****ки окръжен съд, вероятно поради очаквани „продажби за милиони“ на имущество на дружеството - длъжник, със средства от които ще се погасят вземанията на банката – кредитор. В тази връзка се иска въззивният съд да направи служебна справка по делото за несъстоятелност за установеното към момента имущество на дружеството - длъжник, а в условие на евентуалност – да издаде съдебно удостоверение, въз основа на което въззивницата Д. да се снабди със справка от синдика за размера на установеното имущество.

Въззивните жалби са подадени в преклузивния двуседмичен срок, визиран в

чл.259, ал.1 ГПК, и са процесуално допустими. Същите са редовни, съдържат изискуемите по чл.260 ГПК реквизити и приложения по чл.261 ГПК и са надлежно администрирани.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК ищецът – насрещна по въззивните жалби на ответниците страна „БАНКА ДСК” ЕАД, ЕИК 121830616, е представил писмени отговори, в които подробно и аргументирано обосновава становище за тяхната неоснователност. Моли обжалваното решение на първоинстанционния съд да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноски за въззивното производство.

Страните не посочват и представят нови доказателства. Не се установяват допуснати процесуални нарушения, които да налагат повтаряне на действията в първото съдебно заседание на първата инстанция. За изслушване на устните състезания делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание.

Искането за спиране на исковото производство се преценява като неоснователно. Развитието на производството по несъстоятелността няма преюдициално значение за настоящия правен спор, свързан с претендираната солидарна отговорност на ответниците – съдлъжници за погасяване на задълженията по договора за кредит. Всеки солидарен длъжник дължи на същото правно основание, по силата на което дължи и първоначалният длъжник и солидарно с него. След като всеки дължи едно и също нещо към кредитора, последният може да претендира от всеки един от тях цялата дължима престация. Плащането от един от солидарните длъжници има погасителен ефект за вземанията, като това може и следва да бъде зачетено дори при предприето изпълнение от кредитора спрямо другите солидарни длъжници. В конкретния случай това означава, че ако междувременно предявените от банката – кредитор вземания в производството по несъстоятелност на главния длъжник „Делфи прим“ АД бъдат удовлетворени, то този новонастъпил факт ще осуети бъдещо принудително изпълнение спрямо ответниците – солидарни длъжници, но няма касателство към установяване на тяхната отговорност за плащане на дълга.

Ирелевантно спрямо предмета на доказване по настоящото дело е имущественото състояние на кредитополучателя – солидарен длъжник „Делфи прим“ АД (в несъстоятелност), поради което и искането за служебно установяване на този факт или чрез издаване на съдебно удостоверение се оставя без уважение.

По изложените съображения и на основание чл.267 от ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба вх. №2482/18.04.2023г. по описа на ДОС на ответника В. П. Ч., ЕГН *****, с адрес в град *****, подадена чрез пълномощник адвокат Д. И., ВАК, и **въззивна жалба** вх. №2868/03.05.2023г. по описа на ДОС на ответника С. Д. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес в село *****, Столична община, подадена чрез пълномощник адвокат Н. С. Т., САК, срещу решение №34 от 31.03.2023г. на Окръжен съд - *****, постановено по т.д. №1132/2022г. по описа на ДОС.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на въззивника С. Д. за спиране на

производството по делото с оглед воденото по търг. дело №123/2015 г. на *****ки окръжен съд производство по несъстоятелност на „Делфи прим“ АД, ЕИК 130137931, съответно за издаване на съдебно удостоверение, по силата на което да се снабди със справка от синдика за размера на установеното имущество на несъстоятелния търговец.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за **21.02.2024г. от 13,30 часа**, за която дата и час да се призоват страните чрез пълномощниците им по делото, на посочените по делото съдебни адреси.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно до приключване на последното заседание по делото **ДА ПРЕДСТАВЯТ** списък на разноските (чл.80 ГПК).

Препис от определението **ДА СЕ ВРЪЧИ** на страните ведно със съобщение за насрочено открито заседание, като на въззивниците **се връчат и** преписи от подадените отговори на въззивните им жалби.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____